

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové ve věci

žalobkyně: **MAHONY PHARMA a. s.**, IČO: 24295361
sídlem Thunovská 183/18, 118 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Solilem
sídlem Jakubská 647/2, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, IČO: 48135097
sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, 160 00 Praha 6

za účasti osoby zúčastněné na řízení:
Bc. F. D.

zastoupený advokátkou Mgr. Simonou Hejdovou
sídlem Tuřanka 1519/115a, 627 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 22. 10. 2020,
č. j. O-525262/D20037845/2020/ÚPV, sp. zn. O-525262,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 23. 12. 2020 u Městského soudu v Praze (dále jen „soud“) domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“) ze dne 22. 10. 2020, č. j. O-525262/D20037845/2020/ÚPV, sp. zn. O-525262 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnut rozklad žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „ÚPV“) ze dne 17. 2. 2020, č. j. O-525262/D17033621/2017/ÚPV, sp. zn. O-525262 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím ÚPV rozhodl, že se slovní ochranná známka č. 352198 ve znění „KETOFIT“ (dále jen „ochranná známka KETOFIT“ nebo „napadená ochranná známka“), jejímž vlastníkem je žalobkyně, podle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“), prohlašuje za neplatnou s účinky ex tunc pro následující výrobky a služby zařazené do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (5) *potravinové doplňky (přípravky pro zvláštní výživu), zařazené do této třídy, a to dietní a dietetické přípravky, dietní potraviny k léčebným účelům, bílkovinné a vitamínové přípravky a potraviny k léčebným účelům, proteinové koncentráty jako výživné přídavky k potravinám, dietetické přípravky pro denní doplnění stravy, vše určeno pro lékařské účely, potravinové doplňky ne pro lékařské účely (zařazené do této třídy), a to proteinové výrobky a přípravky pro lidskou potřebu, přípravky zvláštní výživy pro sportovce a osoby s vysokým energetickým výdajem (doplňky stravy), výživné přípravky pro denní doplnění stravy; (35) zprostředkovatelská činnost v obchodu, export-import, maloobchod-velkoobchod, internetový obchod, vše s výše uvedenými výrobky zařazenými do třídy 5 a dále s dietními přípravky, a to proteinovými přípravky jak k lékařskému, tak i nelékařskému využití. Podle prvostupňového rozhodnutí ochranná známka KETOFIT zůstává v rejstříku ochranných známek zapsána pro následující seznam výrobků a služeb: (35) *marketing, propagace, reklama, inzerce všemi druhy médií.**
3. Návrh na prohlášení ochranné známky KETOFIT za neplatnou, doručený ÚPV dne 6. 4. 2017 (dále jen „návrh“), odůvodnil navrhovatel (dále jen „osoba zúčastněná na řízení“) tím, že je dlouhodobým uživatelem staršího nezapsaného označení ve znění „KETOFIT“, resp. „KetoFit“ (dále také jen „nezapsané označení KetoFit“ nebo „namítané označení“), které je shodné (resp. vysoce podobné) s napadenou ochrannou známkou KETOFIT.

II. Napadené rozhodnutí

4. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě rozklad, a to do části o prohlášení ochranné známky KETOFIT za neplatnou, neboť jej považovala za neodůvodněné, tedy nepřezkoumatelné a dále za nezákonné.

5. *První rozkladovou námitkou* napadala žalobkyně nesplnění podmínky pro vedení řízení o prohlášení ochranné známky KETOFIT za neplatnou, neboť osoba zúčastněná na řízení nebyla v době podání návrhu uživatelem nezapsaného označení KetoFit. Uživatelem nezapsaného označení KetoFit byla dle žalobkyně v době podání návrhu společnost KetoFit s. r. o., neboť osoba zúčastněná na řízení nezapsané označení KetoFit užívala pouze do konce roku 2016.
6. *Druhou rozkladovou námitkou* žalobkyně namítala, že ÚPV neuvedl, zda a jakým způsobem hodnotil ji navržené důkazní prostředky (*rozsudek Městského soudu v Praze ve věci žaloby o porušení práv z ochranné známky KETOFIT a před nekalou soutěží, č. j. 21Cm 9/2017 – 154, podaný žalobkyní proti společnosti KetoFit s.r.o. a rozsudek Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 9. 4. 2019, č. j. 3 Cmo 171/2018 - 182*). Žalobkyně namítala, že ÚPV neuvedl, zda k nim přihlížel či zda na ně vůbec není možné brát ohled. V tomto smyslu pak žalobkyně považovala prvostupňové rozhodnutí za neodůvodněné, neboť se nevypořádalo s jejími zcela zásadními námitkami a zdůraznila, že je nepřipustné, aby byla ze strany ÚPV zcela ignorována pravomocná rozhodnutí soudů v občanskoprávním řízení.
7. *Třetí rozkladovou námitkou* žalobkyně označila za nepřipustné, že by ÚPV neměl zkoumat spory uživatelů nezapsaných označení o tom, komu z nich svědčí silnější nebo dřívější právo k nim. Zdůraznila, že osoba zúčastněná na řízení měla vymyslet nezapsané označení KetoFit až v roce 2013 a od roku 2013 ho takto užívala. Naproti tomu žalobkyně doložila, že tehdy nezapsané označení KETOFIT užívala již od roku 2012, kdy na ni bylo převedeno společností Life factory a. s., která jej užívala od roku 2010. S tím se však ÚPV žádným způsobem nevypořádal a užívání nezapsaného označení KETOFIT žalobkyní nerefletoval. Pro postup ÚPV, dle kterého se nehodnotí doba a intenzita užívání nezapsaného označení, které bylo následně i zapsáno, není dle žalobkyně žádný zákonný ani jiný podklad. Logikou výkladu ÚPV je dle žalobkyně více chráněn uživatel nezapsaného označení KetoFit (osoba zúčastněná na řízení), který nezapsané označení KetoFit užívá od roku 2013, než vlastník ochranné známky KETOFIT (žalobkyně), která nezapsané označení KETOFIT prokazatelně užívá již od roku 2012, a již byla následně zapsána ochranná známka KETOFIT. Proto žalobkyně považovala takový postup za zcela nepřipustný zásah do jejích práv, a to bez řádného odůvodnění.
8. *Čtvrtou rozkladovou námitkou* žalobkyně namítala, že osoba zúčastněná na řízení nemohla užívat namítané označení před 30. 9. 2013, neboť obdržela dne 30. 9. 2013 prvotní dokument, kde byla specifikace více možných názvů, mezi nimiž bylo i nezapsané označení KetoFit. Již od 19. 9. 2013 byla ale osoba zúčastněná na řízení držitelem domény „ketofit.cz“. Tímto rozporem se ÚPV dle žalobkyně nezabýval. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 26. 10. 2020.
9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k *první rozkladové námitce* s ohledem na znění § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ a na § 32 odst. 4 ZOZ uvedl, že toto ustanovení nevyžaduje, aby návrhovátelem byl uživatelem namítaného staršího nezapsaného či jiného označení k datu podání návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou. Je ale nutné vycházet z data podání přihlášky ochranné známky, v projednávané věci tedy ke dni 15. 9. 2015. Tento předpoklad osoba zúčastněná na řízení splnila, neboť jí předložené důkazy před ÚPV se vztahovaly k užívání nezapsaného označení KetoFit v dostatečné intenzitě v letech 2013-2015. Aktivní legitimace

osoby zúčastněné na řízení tak byla podle žalovaného v řízení před ÚPV spolehlivě prokázána.

10. Ke *druhé rozkladové námitce* žalovaný uvedl, že si je vědom povinnosti ÚPV respektovat rozsudky soudů v občanskoprávních řízeních týkajících se nekalosoutěžního jednání. Rozsudky navržené žalobkyní jako důkazní prostředky však byly zrušeny rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 21. 7. 2020, č. j. 23 Cdo 3944/2019-212 a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze, úsek občanskoprávní, k dalšímu řízení. K tomuto žalovaný dále uvedl, že i pokud by k tomuto zrušení nedošlo, v řízení před civilními soudy nevystupuje osoba zúčastněná na řízení jako žalovaný, ale je jím společnost KetoFit s. r. o. Naproti tomu, před Úřadem nevystupuje jako navrhovatel společnost KetoFit, s. r. o., ale fyzická osoba (osoba zúčastněná na řízení), tedy subjekt odlišný od společnosti KetoFit, s. r. o.
11. Ke *třetí rozkladové námitce* žalovaný uvedl, že ÚPV pochybil, když konstatoval teoretickou nemožnost tvrdit existenci staršího práva k nezapsanému označení žalobkyně, protože v daném případě je skutečně nutné zabývat se i užíváním nezapsaného označení KETO FIT v době před podáním přihlášky ochranné známky KETO FIT žalobkyní. Dále žalovaný uvedl, že není žádoucí, aby z hlediska práva vyvstala paradoxní situace, kdy by vlastníkovu mohlo svědčit starší a intenzivnější právo k nezapsanému označení KETO FIT, pro nějž později získal dokonce známkoprávní ochranu, avšak napadená ochranná známka KETO FIT by byla přesto prohlášena za neplatnou na základě mladšího práva (byť vůči napadené ochranné známce prioritně staršího). V takovém případě by žalobkyni vznikla podle žalovaného nespravedlivá újma, proto přezkoumal v napadeném rozhodnutí rozsah užívání nezapsaného označení KETO FIT před podáním přihlášky napadené ochranné známky KETO FIT vlastníkem. Po zhodnocení důkazních prostředků žalovaný ve vztahu k časovému posouzení nezapsaného označení konstatoval, že žalobkyně nezapsané označení KETO FIT užívala již ke dni 27. 6. 2013 a osoba zúčastněná na řízení byla držitelem domény ketofit ke dni 19. 9. 2013. Dále se žalovaný zabýval intenzitou povědomí o nezapsaném označení KETO FIT na spotřebitelském trhu. Žalobkyně doložila, že v období červen 2013 – červen 2015 dodala výrobky označené „KETO FIT“ dvěma subjektům, a to v celkové hodnotě přibližně 490 000 Kč. Naproti tomu osoba zúčastněná na řízení doložila, že v období leden 2014 – květen 2015 dodala několika stům fyzických osob výrobky označené „KetoFit“ v celkové hodnotě cca 8 000 000 Kč a prokázala výraznou přítomnost na internetu a sociálních sítích. Z tohoto důvodu žalovaný uzavřel, že ačkoliv je zjevné, že žalobkyně prokázala užití nezapsaného označení KETO FIT k dřívějšímu datu nežli osoba zúčastněná na řízení (27. 6. 2013 oproti 19. 9. 2013), doložená intenzita přítomnosti žalobkyně na spotřebitelském trhu v době před podáním přihlášky ochranné známky KETO FIT nedosahuje takových kvalit a rozsahu, aby mohla být považována za alespoň rovnocennou rozsahu užívání nezapsaného označení KetoFit v témže období osobou zúčastněnou na řízení.
12. Ke *čtvrté rozkladové námitce* žalovaný uvedl, že pro dané řízení nebylo s ohledem na časovou osu předmětné kauzy podstatné, zda osobě zúčastněné na řízení svědčí právo k nezapsanému označení KetoFit ke dni 19. 9. 2013 (datum registrace jeho domény ketofit.cz) nebo nejdříve ke dni 30. 9. 2013 (datum seznámení se s marketingovou koncepcí, jež měla obsahovat specifikace více názvů), protože žalobkyně poprvé prokazatelně užila předmětné označení na svých výrobcích k dřívějšímu datu, než k jakému svědčí práva z registrace domény www.ketofit.cz osobě zúčastněné na řízení (19. 9. 2013).

13. Žalovaný proto neshledal důvod pro zrušení nebo změnu výroku prvostupňového rozhodnutí, rozklad ze shora uvedených důvodů zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

III. Žaloba

14. *První a druhá žalobní námitka* se zcela shoduje s *první a druhou rozkladovou námitkou*, soud proto na tomto místě odkazuje na vymezení uvedených rozkladových námitek shora v části II. tohoto rozsudku.
15. *Třetí žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že došlo ke zcela zásadnímu pochybení ze strany žalovaného, který vůbec nezkoumal, na jaké zboží byly faktury vystavené v letech 2010 až 2011 společností SPRINTER studio, s.r.o. vystaveny. Žalovaný pouze uvedl, že společnost Life Factory, a. s. nevystupuje na fakturách jako dodavatel, ale jako odběratel výrobků, kdy z těchto faktur proto dle žalovaného nevyplývá, že by tato společnost své výrobky pod namítaným označením nabízela na trhu, ale právě naopak tyto výrobky měla údajně sama nakupovat. Žalobkyně konstatovala, že společnost Life Factory, a.s. je na těchto fakturách skutečně uvedena jako odběratel, nicméně není odběratelem předmětných výrobků s označením KETOFIT (tedy dietetických či jiných produktů, na které se vztahuje nyní napadaná ochranná známka), ale je odběratelem tisku krabic, příbalových letáků, brožur, vizitek, prezentačních bannerů, soutěžních kartiček, etiket atd., kdy společnost SPRINTER studio, s.r.o. je společností, která se zabývá právě poskytováním tiskových a dalších služeb. Ze strany společnosti Life Factory, a.s. bylo toto zboží objednáno zcela jistě s tím, že v těchto obalech či s těmito etiketami bude prodávat své zboží právě s označením KETOFIT.
16. *Čtvrtou žalobní námitkou* žalobkyně uvedla, že další pochybení lze spatřovat v hodnocení smlouvy ze dne 20. 12. 2012, kterou bylo převedeno nezapsané označení KETOFIT ze společnosti Life Factory, a.s. na žalobkyni, kdy i přes závěry Nejvyššího soudu uvedené ve věci sp. zn. 23 Cdo 3790/2011 je předmětnou smlouvu v daném řízení mimo jiné třeba hodnotit jako důkaz toho, že namítané označení bylo užíváno již dříve, což nebylo ze strany žalovaného hodnoceno. Žalobkyně se, jakožto nástupce užívání tohoto označení, dovolává i užívání nezapsaného označení svého předchůdce, tedy společnosti Life Factory, a.s., kdy se jedná o užívání nezapsaného označení KETOFIT pro stejné výrobky, které pokračovalo dále bez jakéhokoli přerušení. Dále žalobkyně uvedla, že se žalovaný detailně zabýval tím, že nemá být možné smlouvou převést právo k nezapsanému označení, nicméně již se vůbec nezabýval otázkou převedení nezapsaného označení KetoFit z osoby zúčastněné na řízení na společnost KetoFit s.r.o., které mělo proběhnout neformálně.
17. *Pátá žalobní námitka* se zcela shoduje se *třetí rozkladovou námitkou* a *šestá žalobní námitka* se zcela shoduje se *čtvrtou rozkladovou námitkou*, soud proto na tomto místě opětovně odkazuje na vymezení uvedených rozkladových námitek shora v části II. tohoto rozsudku.
18. Z důvodů shora uvedených žalobkyně navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňové, zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného

19. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 9. 3. 2021 zopakoval argumenty již uvedené v napadeném rozhodnutí a jím korigovaném prvostupňovém rozhodnutí (které soud

vymezil shora v části II. tohoto rozsudku) a uvedl, že je přesvědčen, že obě správní rozhodnutí vycházejí z řádně zjištěného skutkového stavu, jsou správně, logicky a podrobně odůvodněna a byla vydána v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu i ZOZ. Proto navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

20. V podání ze dne 28. 6. 2021 uplatnila osoba zúčastněná na řízení právo vyjádřit se k podané žalobě, kdy se ztotožnila s rozhodnutím žalovaného a ÚPV. Nad rámec napadeného rozhodnutí osoba zúčastněná na řízení upozornila, že od 1. 1. 2021 nemá žalobkyně dle stavu zachyceného ke dni 28. 6. 2021 v obchodním rejstříku osobu, která žalobkyni jako obchodní korporaci ve formě akciové společnosti zastupuje, resp. která je oprávněna za ni jednat. Osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby soud žalobu v celém rozsahu jako nedůvodnou zamítl a aby uložil žalobkyni povinnost zaplatit osobě zúčastněné na řízení náhradu nákladů řízení.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (souhlas účastníků byl v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. presumován).
23. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
24. Dne 1. 7. 2015 byla na návrh osoby zúčastněné na řízení zapsána do obchodního rejstříku společnost KetoFit s. r. o., IČO 04213823 (dále jen společnost KetoFit s. r. o.), jejímž jediným společníkem a jednatelem je osoba zúčastněná na řízení. Dne 15. 9. 2015 byla Ing. P. R. podána přihláška ochranné známky KETOFIT s právem přednosti k tomuto datu. Následně, dne 30. 3. 2016 byla ochranná známka KETOFIT ve prospěch Ing. P. R. zapsána a s účinností od 21. 5. 2016 převedena na žalobkyni (osvědčení O-525262, číslo zápisu 352198).
25. Žalobkyně nejprve podala k Městskému soudu v Praze, úsek občanskoprávní (dále jen „civilní soud“) návrh na nařízení předběžného opatření, kterým se po společnosti KetoFit s. r. o. domáhala, aby se tato zdržela užívání označení KETOFIT. Civilní soud návrhu na nařízení předběžného opatření částečně vyhověl usnesením ze dne 1. 3. 2017, č. j. 2 Nc 1013/2017-10. Následně podala žalobkyně dne 29. 3. 2017 k civilnímu soudu žalobu proti společnosti KetoFit s. r. o., kterou se domáhala, aby se společnost KetoFit s. r. o. zdržela jednání, kterým zasahovala do práv žalobkyně k ochranné známce KETOFIT s právem

přednosti od 15. 9. 2015, dále aby odstranila následky tohoto jednání stažením závadného zboží z trhu a aby zaplatila přiměřené zadostiučinění. Společnost KetoFit s. r. o. na svoji obranu tvrdila, že označení KetoFit užívala na svých vyráběných a distribuovaných výrobcích při jejich nabídce již od svého vzniku, přičemž její jediný společník a jednatel (zde osoba zúčastněná na řízení) tak činil již od roku 2013.

26. Civilní soud rozhodl rozsudkem dne 20. 6. 2018, č. j. 21 Cm 9/2017-154, kterým společnosti KetoFit s. r. o. uložil povinnost zdržet se užívání označení KetoFit, stáhnout zboží nesoucí označení KetoFit z trhu a zaplatit zadostiučinění ve výši 100 000 Kč. Proti tomuto rozsudku podala společnost KetoFit s. r. o. odvolání k Vrchnímu soudu v Praze (dále též „odvolací soud“), který rozsudkem ze dne 9. 4. 2019, č. j. 3 Cmo 171/2018-182, částečně potvrdil rozsudek prvoinstančního civilního soudu a částečně jej změnil tak, že zamítl žalobu v rozsahu, v němž se žalobkyně domáhala po společnosti KetoFit s. r. o. stažení zboží nesoucího označení KetoFit z trhu a v části povinnosti zaplatit zadostiučinění. Společnost KetoFit s. r. o. podala proti rozsudku odvolacího soudu dovolání k Nejvyššímu soudu, který rozsudkem ze dne 21. 7. 2020, č. j. 23 Cdo 3944/2019-212, zrušil rozsudky odvolacího soudu a civilního soudu v rozsahu uložené povinnosti zdržet se užívání označení KetoFit společností KetoFit s. r. o. a odmítl dovolání v rozsahu, v němž odvolací soud odvolání KetoFit s. r. o. vyhověl a žalobu zčásti zamítl (co do požadavku na stažení zboží z trhu a zaplacení zadostiučinění).
27. Nejvyšší soud v bodu 75 uvedeného zrušujícího rozsudku uvedl: *„[v]zhledem k tomu, že přihláška předmětné ochranné známky byla žalobkyní (žalobkyně i v nyní projednávané věci – pozn. soudu) podána až dne 15. 9. 2015, bylo nezbytné posoudit, zda a v jakém rozsahu k tomuto datu byly na straně samotné žalované (KetoFit s. r. o. – pozn. soudu) splněny podmínky vzniku omezení účinků předmětné ochranné známky podle § 10 odst. 2 zákona o ochranných známkách, tedy zda žalované vzniklo její vlastní právo k předmětnému nezapsanému označení tím, že je ke dni přihlášky předmětné ochranné známky sama žalovaná začala řádně používat v souladu s právem České republiky (včetně práva soutěžního) k označování vlastních výrobků a služeb uváděných na trh.“* V novém prvostupňovém řízení před civilním soudem bylo dne 2. 12. 2020, č. j. 21 Cm 9/2017 - 244 rozhodnuto o zamítnutí žaloby žalobkyně, neboť v mezidobí bylo vydáno nyní přezkoumávané napadené rozhodnutí o zániku ochranné známky KETOFIT – s účinky ex tunc – tedy zaniklo právo, z něhož byl dovozován žalobou u civilního soudu uplatněný nárok.
28. Po zahájení shora uvedeného soukromoprávního soudního řízení podala osoba zúčastněná na řízení dne 6. 4. 2017 návrh na prohlášení ochranné známky KETOFIT za neplatnou, protože užívala identické označení jako nezapsané označení již od roku 2013. Tento návrh osoba zúčastněná na řízení doplnila mimo jiné kopiemi záznamů o kontrolách ČÍŽP u ní provedených v roce 2014 a 2015, návrhy obalů výrobků, fakturami a příspěvky na sociálních sítích.
29. Žalobkyně se k návrhu vyjádřila podáním ze dne 30. 5. 2017, ve kterém poukázala na předběžné opatření nařízené civilním soudem, žalobu k civilnímu soudu jak je uvedeno shora a trestní oznámení ze dne 29. 3. 2017. Dále uvedla, že nezapsané označení KETOFIT užívá od svého zápisu do obchodního rejstříku dne 24. 4. 2012, kdy následně byla ochranná známka KETOFIT po řádném řízení zapsána do rejstříku ochranných známek. Dne 28. 2. 2018 žalobkyně vyjádření doplnila o faktury a čestná prohlášení, kterými svá tvrzení

podkládala; dne 12. 9. 2019 zaslala žalobkyně ÚPV další doplnění vyjádření, jehož součástí byl rozsudek civilního soudu ze dne 20. 7. 2018 a rozsudek vrchního soudu ze dne 9. 4. 2019 označené shora (viz výpis důkazů předložených žalobkyní na str. 14 napadeného rozhodnutí).

30. Podáním doručeným ÚPV dne 2. 9. 2019 doložila osoba zúčastněná na řízení mimo jiné 220 stran faktur za období od 14. 1. 2014 do 5. 5. 2015; podáním doručeným ÚPV dne 6. 9. 2019 a následně dne 20. 9. 2019 doložila osoba zúčastněná na řízení články zmiňující označení KetoFit, fotografie reklamních plakátů této společnosti, soutěže a výsledky soutěží o produkty od KetoFit a další (viz výpis důkazů předložených osobou zúčastněnou na řízení na str. 10 až 13 napadeného rozhodnutí).
31. Podáním ze dne 25. 11. 2019 se žalobkyně vyjádřila k vyjádření osoby zúčastněné na řízení, kdy odkázala na svá předchozí podání a přednesla argumenty již shora uvedené v jí podaném rozkladu. ÚPV o věci rozhodl dne 17. 2. 2020 prvostupňovým rozhodnutím, proti kterému podala žalobkyně včasný rozklad.
32. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
33. Dle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ „[p]řihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, který přede dnem podání přihlášky nabyl práva k nezapsanému nebo jinému označení užívanému v obchodním styku, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti přihlašovaného označení s nezapsaným nebo jiným označením a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se tato označení vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace.“
34. Dle § 12 odst. 3 ZOZ „[u]živatel staršího označení uvedeného v § 7 odst. 1 písm. e), který po dobu 5 po sobě jdoucích let vědomě strpěl užívání pozdější ochranné známky, již nemůže podat na základě svého označení návrh na prohlášení pozdější shodné či podobné ochranné známky za neplatnou ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které byla tato pozdější ochranná známka užívána, ledaže by přihláška pozdější ochranné známky nebyla podána v dobré víře.“
35. Dle § 32 odst. 3 ZOZ, „[ú]řad prohlásí ochrannou známku za neplatnou rovněž v řízení zahájeném na návrh osoby uvedené v § 7 a z důvodů v tomto ustanovení uvedených.“
36. Dle § 32 odst. 4 ZOZ „[p]odmínky pro uplatnění starších práv uvedených v § 7 musí být splněny již ke dni podání přihlášky nebo ke dni vzniku práva přednosti pozdější ochranné známky.“
37. Dle § 32 odst. 5 ZOZ „[n]a ochrannou známku, která byla prohlášena za neplatnou, se hledí, jako by nikdy nebyla zapsána.“
38. Dle § 32 odst. 7 ZOZ „[e]xistuje-li důvod neplatnosti pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, pro které byla ochranná známka zapsána, je ochranná známka prohlášena za neplatnou pouze pro tyto výrobky nebo služby.“
39. Dnem 1. ledna 2019 nabyl účinnosti zákon č. 286/2018 Sb., který novelizoval ZOZ (dále jen „novela“).

40. Dle části 1, čl. II, bodu 7 novely, „[p]ro řízení o návrhu na zrušení nebo na prohlášení ochranné známky za neplatnou zahájené podle zákona č. 441/2003 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a do tohoto dne pravomocně neskončené, se použijí ustanovení zákona č. 441/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona [...]“.
41. Na úvod soud považuje za vhodné poznamenat, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby tak v zásadě předurčuje i obsah a rozsah soudního přezkumu. Soud není oprávněn (a tím méně povinen) za žalobci domýšlet či dotvářet žalobní námitky z vlastní iniciativy. Takový postup soudu by popíral uplatnění dispoziční zásady a zasahoval by do principu rovnosti účastníků řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2021, č. j. 1As 475/2020-37).
42. Soud o věci uvažil následovně.
43. V první řadě soud ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí některou z vad, jejichž existenci je povinen zkoumat z úřední povinnosti ve smyslu § 76 s. ř. s., nadto žalobkyně nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů tvrdila *v žalobní námitce druhé, čtvrté, páté a šesté*.
44. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypovídá se se všemi odvolacími námitkami (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.
45. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64. Uvedený přístup vychází rovněž z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).

46. Soud předně vypořádal námitky, kterými žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť v souladu s rozsudkem NSS ze dne 8. 3. 2005, č. j. 3 As 6/2004 - 105, dle kterého, za situace, kdy by „soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., uvede pouze důvody, v nichž tuto nepřezkoumatelnost spatřuje, další žalobní námitky již nepřezkoumává“.
47. Nepřezkoumatelnost byla žalobkyní namítána ve *druhé žalobní námitce*, kdy shledala napadené rozhodnutí neodůvodněným v rozsahu, v jakém se žalovaný nevypořádal s její druhou rozkladovou námitkou, kterou napadla absenci hodnocení civilních rozhodnutí, kterými bylo rozhodnuto o jí podané žalobě v občanskoprávním soudním řízení. Soud se s touto žalobní námitkou neztotožnil, neboť uvedené bylo žalovaným vypořádáno ve zcela dostatečném rozsahu na str. 18 a 19 napadeného rozhodnutí, kdy žalovaný mimo jiné uvedl, že žalobkyní navrhované rozsudky prvostupňového civilního soudu a Vrchního soudu byly zrušeny rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 21. 7. 2020, č. j. 23 Cdo 3944/2019-212 a věc byla vrácena civilnímu soudu k dalšímu řízení. Z logiky věci se tedy žalovaný s uvedenými rozsudky v rámci napadeného rozhodnutí vypořádat nejen že nemusel, ale vzhledem k jejich neexistenci v důsledku rozsudku Nejvyššího soudu ani nemohl. Opačný závěr by vedl k absurdním situacím, kdy by správní orgány byly vázány soudním rozhodnutím, které bylo soudem vyšší instance z důvodu nepřezkoumatelnosti, nezákonnosti či vad řízení zrušeno. Nadto žalovaný správně v napadeném rozhodnutí dále poznamenal, že v projednávané věci nevystupuje před ÚPV jako navrhovatel společnost KetoFit s. r. o., která je účastníkem občanskoprávního soudního řízení vedeného před civilním soudem, ale fyzická osoba F. D., tedy subjekt odlišný od společnosti KetoFit s. r. o., vůči němuž tak nemohou mít rozsudky vydané civilním soudem v občanskoprávním soudním řízení žádné účinky. Soud proto neshledal druhou žalobní námitku důvodnou.
48. Soud nepřisvědčil ani *čtvrté žalobní námitce*, kterou žalobkyně brojila proti napadenému rozhodnutí, protože se žalovaný sice zabýval důvody, proč nemohlo dojít ke smluvnímu převodu nezapsaného označení KETOFIT mezi žalobkyní a společností Life factory, a. s., ale již se nezabýval neformálním převodem nezapsaného označení KetoFit, které osoba zúčastněná na řízení převedla na společnost KetoFit s. r. o. K tomuto soud konstatuje, že žalobkyně zcela přehlíží skutečnost, že žalovaným byla posuzována doba před podáním přihlášky ochranné známky KETOFIT (15. 9. 2015). Společnost KetoFit s. r. o. byla do obchodního rejstříku zapsána až dne 1. 7. 2015 a nezapsané označení KetoFit bylo společností KetoFit s. r. o. užíváno až od roku 2016. Z tohoto důvodu nebyl žalovaný povinen vypořádat a posoudit neformální převod nezapsaného označení KetoFit osobou zúčastněnou na řízení na společnost KetoFit s. r. o. Na druhé straně ale žalovaný musel, vzhledem k nutnosti zjištění užívání nezapsaného označení před podáním přihlášky, posoudit smluvní převod nezapsaného označení KETOFIT mezi žalobkyní a společností Life factory, a. s. Nadto soud k samotné námitce nevypořádání se se shora uvedeným uzavírá, že rozkladem byl uvedený neformální převod nezapsaného označení KetoFit napaden jen ve vztahu k rozkladové námitce první, tedy v souvislosti s tvrzenou absencí legitimace osoby zúčastněné na řízení podat návrh na prohlášení ochranné známky KETOFIT za neplatnou (viz str. 4 podaného rozkladu). Uvedený neformální převod jako takový a jeho reflexe ÚPV nebyla rozkladem zpochybněna.
49. Ve vztahu k *páté žalobní námitce* soud dospěl k závěru, že žalobkyně zcela opomíjí argumenty uvedené v napadeném rozhodnutí, kterými se žalovaný s námitkou

nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, spočívající v nehodnocení intenzity užívání nezapsaného označení KETOFIT žalobkyní včetně skutečností svědčících o časově dřívějším užívání žalobkyní, vypořádal. Žalovaný v tomto smyslu korigoval a opravil odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, kdy uvedl, že se ÚPV měl skutečně zabývat vzájemným posouzením dvou nezapsaných označení – KetoFit osoby zúčastněné na řízení i KETOFIT žalobkyně. Na str. 21 až 24 napadeného rozhodnutí žalovaný podrobně a přezkoumatelně vymezil důvody, pro které nezapsanému označení KetoFit (v době před podáním přihlášky k ochranné známce KETOFIT) svědčila vyšší intenzita přítomnosti na spotřebitelském trhu. Byť bylo žalovaným konstatováno, že z hlediska časového užívala žalobkyně nezapsané označení KETOFIT dříve než osoba zúčastněná na řízení, tak z hlediska intenzity užívání nezapsané označení KetoFit zcela převážilo nad časovým aspektem.

50. K uvedenému soud poznamenává, že z hlediska soudního přezkumu představují rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56). Nejvyšší správní soud (viz rozsudek ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2012 – 48) dospěl k závěru, *„že nejen za situace, kdy správní orgán druhého stupně změní rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, nýbrž i tehdy, pokud podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zamítne a toto rozhodnutí potvrdí, je oprávněn provést určité dílčí korekce odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jestliže jinak dojde k závěru, že odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy a je správné. V této souvislosti je přitom třeba zdůraznit, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56, publikováno pod č. 534/2005 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007 – 80. Výstižně se k této otázce vyjádřil Krajský soud v Brně, který v rozsudku ze dne 17. 6. 2010, č. j. 29 Ca 221/2008 – 48, vyslovil, že „správní řízení tvoří v zásadě jeden celek od zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí. V zásadě tedy není vyloučeno, aby odvolací správní orgán napravit drobné vady řízení před správním orgánem 1. stupně, stejně jako drobné vady rozhodnutí v něm vydaného (zde upřesnění výroku o vině žalobce). Došlo-li k takovéto drobné změně za naprosto stejného důkazního a právního stavu věci, přičemž s touto změnou se odvolací správní orgán argumentačně řádně vypořádal v odůvodnění rozhodnutí, k porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení nedošlo, a ani dojít nemohlo.“*
51. K šesté žalobní námitce soud konstatuje, že z hlediska časové posloupnosti není chronologicky možné, aby osoba zúčastněná na řízení zapsala dne 19. 9. 2013 internetovou doménu ketofit.cz a až následně, dne 30. 9. 2013, obdržela dokument obsahující návrhy názvů, mezi nimiž se označení KetoFit mělo poprvé nacházet. K uvedenému se ale vyjádřil rovněž žalovaný, když na str. 21 napadeného rozhodnutí uvedl, *„že pro dané řízení není s ohledem na časovou osu předmětné kauzy podstatné, zda navrhovateli svědčí právo k namítanému označení ke dni 19. 9. 2013 (datum registrace jeho domény ketofit.cz) nebo nejdříve ke dni 30. 9. 2013, kdy měl navrhovatel údajně první příležitost seznámit se s marketingovou koncepcí [...], jež měla obsahovat specifikace „více názvů“.“* S uvedeným se soud zcela ztotožnil, neboť vzhledem k uznání časové přednosti žalobkyně není podstatné, zda osoba zúčastněná na řízení začala nezapsané označení KetoFit užívat dne 19. 9. 2013 nebo dne 30. 9. 2013, neboť v obou případech by šlo o užívání k pozdějšímu datu než užívání nezapsaného označení KETOFIT žalobkyní. Rozhodnutí o dřívějším právu k nezapsanému označení KetoFit osoby zúčastněné na řízení totiž není založeno na časové přednosti, ale na intenzitě

užívání, která se v mezidobí těchto dvou dat nezměnila. Ani z tohoto důvodu proto neshledal soud napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.

52. Nad rámec posuzované otázky nepřezkoumatelnosti namítané žalobkyní soud neshledal ani jiné vady, jejichž existenci je povinen zkoumat z úřední povinnosti ve smyslu § 76 s. ř. s., proto se dále zabýval přezkumem *žalobní námitky první a třetí*.
53. Věcné námitky nad rámec tvrzené nepřezkoumatelnosti obsažené v *prvním žalobním bodě* byly žalobkyní uplatněny již v rozkladovém řízení, přičemž žalovaný se s těmito námitkami řádně a komplexně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. K uvedenému soud doplňuje, že byt společnost KetoFit s. r. o. byla zapsána do obchodního rejstříku již dne 15. 9. 2015 (tedy přede dnem přihlášky ochranné známky KETOFIT), užívá nezapsané označení KetoFit až od roku 2016 (což je uvedeno na str. 4 rozkladu podaného žalobkyní a uvedené nebylo účastníky řízení jakkoliv rozporováno). Žalovaný jasně a srozumitelně na str. 17 a 18 napadeného rozhodnutí vyložil, z jakého důvodu svědčilo osobě zúčastněné na řízení právo podat návrh na neplatnost ochranné známky KETOFIT a jelikož soud považuje vypořádání zmíněných námitok ze strany žalovaného za věcně správné, zákonné a vyčerpávající, plně odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí, neboť smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 3. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47, a ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8 Azs 71/2014-49). Tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 - 60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp. zn. II. ÚS 752/10, a usnesení téhož soudu ze dne 6. 6. 2013, sp. zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp. zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2266/12, ze dne 15. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 3391/12 atd.).
54. Soud neshledal důvodnou ani poslední, *třetí žalobní námitku*, kterou žalobkyně zpochybnila zákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu chybného posouzení faktur vystavených společností SPRINTER studio s. r. o. pro společnost Life factory a. s., z let 2010 a 2011. Dle žalobkyně nesprávné posouzení sporné otázky se nachází na str. 22 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný mimo jiné uvedl, že „*vlastník* (žalobkyně – pozn. soudu) *předloženými důkazy nikterak nedoložil, že by tato společnost označení „KETOFIT“ před podáním přihlášky napadené ochranné známky aktivně užívala.*“ Jak uvedla sama žalobkyně, společnost SPINTER studio s. r. o., se zabývá výrobou obalových prodejních materiálů a obalů opatřenými označením objednatelů. Z faktur je dle soudu skutečně zjevné, že odběratelem předmětných obalů je společnost Life factory a. s. a dodavatelem společnost SPINTER studio s. r. o., a uvedené nebylo žádným z účastníků zpochybněno. Z faktur lze toliko vyvodit, že došlo k výrobě a nákupu obalů označených KETOFIT. Pro časové posouzení není uvedené podstatné, neboť jako již bylo shora opakovaně uváděno, užívání nezapsaného označení KetoFit je založeno ve prospěch osoby zúčastněné na řízení toliko z důvodu intenzity užívání, nikoliv z časového hlediska. Soud se proto ztotožnil s názorem žalovaného, neboť z faktur z let 2010 a 2011 intenzita užívání nezapsaného označení KETOFIT skutečně vyvodit nelze.
55. Soud proto po zvážení všech relevantních skutečností, jak jsou shora uvedeny, neshledal opodstatněnými žádné z námitok, jimiž žalobkyně brojila proti závěru žalovaného. Ve shodě

s názorem žalovaného má soud za to, že užívání nezapsaného označení KetoFit svědčilo v době před podáním přihlášky ochranné známky KETO FIT z důvodu převažující intenzity užívání osobě zúčastněné na řízení.

VII. Závěr a náklady řízení

56. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
57. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.
58. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. března 2023

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu